

ΤΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑΤΟΥ ΩΡΑΙΟΥ ΛΑΓΚΑΡΝΤΕΡ

ΤΟΥ ΠΩΛ ΦΕΒΑΛ

ΑΥΓΗ ΝΤΕ ΝΕΒΕΡ

(Συνέχεια έκ τοῦ προηγουμένου)

"Όπως έφτασαν έξω από τὸ δωμάτιο τῆς Αύγης καὶ τῆς ντόνας Κρούζ, ἡ Μαρικίτα εἶπε :

— Σταθήτε έδω! Θά πάω ἔγω πρώτη μέσα για νὰ προδιαθέω ποὺ τὴ δεσποινίδα Αύγη... Εἶνε τόσο ὀδύνατη, ώστε κι' ἡ μεγάλη τῆς εὐτύχια μπορεῖ νὰ τῆς κάνῃ κακό..

Κι' ἐνῶ δὲ Λαγκαρντέρ καὶ οἱ ὄλωι παραφέρουσαν στὸ μισοσκόταδο τοῦ διαδόμου, η Μαρικίτα δνοίεται τὴν πόρτα καὶ μπῆκε μέσα στὸ δωμάτιο.

Μόλις τὴν είδεν ἡ Αύγη κι' ἡ ντόνα Κρούζ, πετάχτηκαν ἀπὸ τὸ κρεβῆττα, δητοὶ καθόντουσαν ἀγκαλισμένες. Καμμιά φωνὴ δὲν βγῆκε ἀπὸ τὰ χεῖλα τους, μὲν τὰ βλέμματά τους τὴ ρωτούσσαν μὲ μ' περίγραπτη ἀγωνία.

Μᾶ καὶ τὰ βλέμματα τῆς Μαρικίτας, ποὺ φλαμπαν ἀπὸ χαρα, τοὺς ἔδιναν τὴν τόσο ποθητὴ ἀπάντησι.

— Εἶν— έδω! τραύλισε τέλος η Αύγη, ποὺ ἐμοιαζε μ' ἔνα στύλο κρίνο, πάλλευκη καθώς ἤταν ἀπὸ τὴν συγκίνησί της... Ή Μαρικίτα καὶ τὸ γύρισε τὸ κεφάλι της πρὸς τὴν πόρτα καὶ τῆς ἀπάντησε :

— Μπορεῖτε νὰ τὸ φωνάξετε!

— Πολυαγαπημένε μου. Ερέκει! φωνάξετε ή Αύγη.

Τὴν δίοις στιγμὴ, δὲ Λαγκαρντέρ παρουσιαστῆκε στὸ δνοίγμα τῆς πόρτας :

— Εἰπε! ἐδῶ, πολυαγαπημένη μου! εἶπε.

Καὶ δνοίει τὴν ἀγκαλιά, μέσα στὴν ὄποια δέχτηκε λιπόθυμη τὴν Αύγη.

Συγχρόνως ἡ ντόνα Κρούζ ἐπεφτε στὴν ἀγκαλιά τοῦ μαρκησίου τοῦ Σαβερού.

Η Μαρικίτα χαμογελοῦσε μπροστά σ' αὐτὴ τῇ μεγάλῃ εὐτύχιᾳ, ἡ δύοις ἤταν ἔργο δικό της.

Μέσα στὸ μεγάλο σαλόνι τοῦ πύργου τοῦ Πενία, τὸ ὅποιο ἀντὸν Πέντρο εἶχε φωταγγίσει, δοὶ οἱ ἡράες μας βρισκόντουσαν τώρα συγκριτωμένους κοντά στὴ φωτιά τοῦ τζακού.

Σ' ἔνα μικρὸ κανταπέ καθούσαν δὲ Λαγκαρντέρ, δὲ ὅποιος εσφιγγε στὴν ἀγκαλιά τοῦ σὸν ἔνα μικρὸ πλήγωμένο πουλάκι τὴν Αύγη. Πιὸ πέρα, σ' ἔναν ὄλλο κανταπέ, δὲ Σαβερού κι' ἡ ντόνα Κρούζ, φυλαρόδισσαν. Ο ντόνα Πέντρο κι' ἡ κόρη του βρισκόντουσαν σ' ἔνα σοφά, ἐνῶ δὲ Κοκαρντάς, δὲ Πασπούάλ κι' δὲ τραπέζες, δέσεις μαρικές μποτίλιες παλῆσι κρασιοῦ.

Κονιές δὲν σκεφτόταν πειά νὰ κοιμηθῆ. "Ολοὶ τους ἔκει μέσα ἡσαν εὐτύχιομένοι. Κι' αὐτὸς ἀντὸν Πέντρο, μπρόστη στὴν εὐτύχια τῶν ὄλλων, ξεχνοῦσε τὶς δικές του δυστυχίες.

Ο Λαγκαρντέρ, δὲ ὅποιος εἶχε μάζει ἐντωμεταξύ ὄλη τοῦ τὴν ἴστορια, γύρισε σὲ μιὰ στιγμὴ καὶ τοῦ εἶπε :

— Εξοχώτατε, θερθήτε καὶ σες ἀπὸ Γαλλία μαζύ μας. Ο δοτικασίους θὰ σᾶς τιμήσῃ χωρὶς δόλο, δηποτές στὴ θέση σας..

— Ω! Αὐτὸ δέν μπορῶ νὰ τὸ κάνω σήμερα.. Η 'Ισπανία βρισκεται σὲ πόλεμο μὲ τὴ Γαλλία! κι' οἱ ἔχθροι μου θε βροῦν εὐκαιρία νὰ μὲ κατηγορήσουν διτὸ ποδεῖδω τὴν πατρίδα μου... 'Αργύτερα, δταν κλείσει ἡ ειρήνη καὶ ζῶ δικίνα, ἐλπίζω δτι θὰ μπορέσω νέρθιδ νὰ σᾶς χαρεπήσω στὸ Παρίσι, δημαρτητοι μου φίλοι..

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ, καλπασμὸς διέργων ἀκούστηκε ξέσφινα, μπροστὰ στὴν είσοδο τοῦ πύργου κι' δι-

μέσως κατόπιν δυνατὰ χτυπήματα στὴν πόρτα του.

'Ο Λαγκαρντέρ πετάχτηκε ἀμέσως ἐπάνω κι' ἔφερε τὸ χέρι του στὸ σπάθι του. Οι φίλοι του τὸν μιμήθηκαν.

— Ποιός μπορεῖ νὰ εἰνε τάχα τέτοια δύρα; ρώτησε δὲ Ιππότης.

Ο Σαβερού, οἱ δυό παλληκαράδες μιας, δὲ 'Αντωνής Λαζό κι' δὲ ντόνα Πέντρο τὸν ἀκολούθουσαν.

— Όταν έφτασαν κάτω, δὲ Λαγκαρντέρ φωνάξει, χωρὶς τινάξιε τὴν πόρτα:

— Ποιός εἶνε;

— 'Αγγελιοφόρος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς 'Ισπανίας! διπάντησε μιά φωνή δὲν ἔει;

— Ο ντόνα Πέντρο τότε προχώρησε πρὸς τὴν πόρτα καὶ, καθὼς τὴν δνοίγει, έλαγε :

— Τί ναί με θέλουν τάχα; Μήπως ἔρχονται νὰ μὲ συλλαδούν; Μά δταν δὲ πόρτα δνοίξει, ἔνας λαμπροστόδιοτος εἰπατρίδης, δικολούθυμος ἀπὸ δέινωματικούς καὶ ὑπηρέτες, προχώρησε κιέσων καὶ χαρεπόντας μὲ μά βαθεῖα ὑπόκλισι, εἴτε, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Πέντρο :

— Χαῖρε δράχων! Ο βασιλέυς μας καὶ κύριος σᾶς στέλλει τὸν χαρεπισμόν του καὶ σᾶς προσκαλεῖ νὰ διαναγυρίσετε κοντά του στὴ Μαδρίτη, δητοὶ θά σᾶς ἐπιστραφοῦν διλα τὰ δαγκώσας...

— Ο ντόνα Πέντρο δὲν πίστευε στ' αὐτιά του.

— Ζωτικά νά είμαι ὑπὸ δυσμένειαν; ρώτησε.

— Μάλιστα... Ο πρωθυπουργός 'Αλμπερόνι, δὲ ὅποιος σᾶς είχε καταραδιουργήσει, δητοὶ καὶ πολλοὶ θάλλους μεγιστάνας, καθαυρέθηκε καὶ φυλακίσθηκε, γιατὶ δὲ Μεγαλειότας δινελθήθη τὴν ὑπούλωτη του καὶ τὶς ἀπικλές του. Τώρα τελευταῖα μάλιστα, δὲ 'Αλμπερόνι, ἔχοντας συνεργάτη του καὶ τὸν ἔξδριστο δὲ τὴ Γαλλία πρίγκηπα Γκονζάγκα, ραδιονύροντας σε κατά τὴ Γαλλία, δργανόντας συνωμόσεις μέσα στὸ Παρίσι, έτοις τοὺς δὲ ένθροπαρεξεις μεταξὺ τῶν δύο ἔθνων είχαν ἀρχίσει. Εύτυχων τώρα, μὲ τὴν πῶν τοῦ 'Αλμπερόνι, δὲ πόλεμος κι' δὲ τὴ Γαλλία ἀποσοβεῖται.

— Κι' δ Γκονζάγκας; ρώτησε δὲ Λαγκαρντέρ.

— Αὐτὸς διετρέψθη νὰ ἐγκατατελέψῃ ἐντὸς εικοσιτεσσάρων ώρων τὴν 'Ισπανία... Τώρα πρέπει νὰ ἔχῃ περάσει τὰ σύνορα...

— Δέν τὸ πιστεύει! ἀπάντησε δὲ ιππότης δὲ Λαγκαρντέρ.

χωρὶς θάλλο αὐτὴ τὴ στιγμὴ θά ἔρχεται πρὸς τὸν πύργο τοῦ Πενία γιὰ νὰ πάρῃ μαζύ του τὴ λειτα του...

— Ω!... Θά κανονίσω έτοις μαζύ του διοτίκα τὸν λογαριασμόν μου..

— Αν παρουσιαστῆ δέδω, είμαι δηποχεωμένος γά τὸν συλλάθω... είπε δὲ βασιλικὸς ἀγγελιοφόρος.

— Μά δὲ διέθευμε έπάνω, εἶπε δὲ ντόνα Πέντρο. Ή σινιορίτες θὰ δημούν.

— Επειτα δηπο μιὰ στιγμή, βοισκόντουσαν θάλλοι ἐπάνω στὸ σαλόνι, δηπο μάνακοίνωνσαν τὶς ειδύλλιστες ειδήσεις στὶς τρεῖς νέες

— Ολοὶ θίσαν πειά εὐτύχιομένοι. Αδιοί. Θά έθευγαν μιὰ νὰ συντηρήσουν τὴν γηδα ποιγκήπιστα Νεθέρ καὶ τὸ Ναθάνιον στὸ Μπούργκος...

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

— Εἰπε! δέδω, πολυαγαπημένη μου!...

— Ο Λαγκαρντέρ δέν εἶχε γελαστή.

Πράγματι, μόλις δσνισε νὰ χαράξῃ, ένας διηλός πρόσωπο στὸν πύργο τοῦ Πενία. 'Επικεφαλῆς βάθιζε δὲ πρίγκηψ Γκονζάγκας κι' δηπο πίσω έρχονταν οι φίλοι του...

Έξεριστοι τώρα δλοι από την Ισπανία, πήγαιναν πριν φύγουν νά πάρουν την πολύτιμη λεία τους, την Αύγη τη Νεθέρ. "Ολοι φαίνοντουσαν δύσθυμοι και πού /καὶ πού μόνο ἄλλαζαν καμιά λέξι, μεταξύ τους. Καταλάβαναν πώς είχαν πεά χάσει τό παιγνίδι. Ή τελευταία τους έλπιδα ήταν η Αύγη. Ο Γκονζάγκας πάρα πολλά θά την έπαιρναν καλ θα πήγαιναν στην Ιταλία, απ' όποι θ' άρχιζαν μάτι καινούργια δράση.

Μά δλοι τους είχαν χάσει πειά την έπιπλωσύνη τους στὸν άρχηγό τους και θά προτιμούσαν νά μή βρίσκονται δεμένοι μ' αὐτὸν με τόσες έγκληματικές πράξεις, γιά νά μπορέσουν νά γυρίσουν στο Παρίσι και νά έπικαλεσθούν τη συγγνώμη του άντικαστέλων.

Τό πνεύμα της άνταρσίας βασιλεύει τώρα περισσότερο από κάθε ώρα φορά μεταξύ τῶν φίλων τοῦ πρίγκηπος κι δλοι τους καταρίνοντουσαν τὴν ἐπιπλατύτητά τους, ή δποιά τους είχε ἀφῆσει νά παρασυρθούν τόσο εικολα.

Μά κι ὁ Γκονζάγκας δι' ίδιος δὲν ήταν καθόλου εδχαριστημένος. Είχε βασισθή γιά νά ἐκδικηθῇ τὸν ἀντιβασιλέα τῆς Γαλλίας στὴν ὑποστήριξι δι' Ισπανοῦ βασιλέων, στὸν πόλεμο μεταξύ Γαλλίας καὶ Ισπανίας καὶ νά πού δλα τώρα τοῦ ἔρχοντουσαν μάντοβα: 'Ο πόλεμος είχε ἀποσθηθῆ κι' δ ποών την πανίσχυση 'Ισπανίδος πρωθυπουργός 'Αλμπερόνι βρισκόταν υπόδικος στὶς φιλασκές.

Τί θά έκανε; Ούτε δι' ίδιος δὲν ήταν δικριθές... Θά πήγαινε στὴν Ιταλία, σ' Έναν από τοὺς πύργους ποὺ είχε στὸν περίγκηπο της Μάντονας κι' ἔκει θά σεφτόταν γιά τὰ κατόπιν... 'Εφόσον θά κρατούσε δημήρο τοῦ την Αύγη τη Νεθέρ, μπορούσε νά ἐλπίζει διάδικα.

Καθώς έκανε τὶς σκέψεις αὐτὲς δι' Γκονζάγκας, μανακίρτησε φανικού επάνω στὸ δλογό του...

Τί την αὐτὸ πού ἔθετε;

"Ενα ππώμα, έκει, στὴν ἀκρη τοῦ χαντακιοῦ, κάτω απ' τὴν πανιήλη ἐπάλει τοῦ πύργου δι' όποιος δρδωνότων τώρα μπροστά του μεγαλοπρεπής καὶ ἄγριος.

"Ο πρίγκηπος συγκράτησε τὸ δλογό του κι' ἀμέσως 'δλοι οι σύντροφοι του τὸν ἐμπῆθηκαν.

Μέο' στὸ αὐγύνηθε θαυμόφωτο, δὲν μπορούσε νά διακρίνῃ καλά τὰ χαρακτηριστικά τοῦ πτώματος, πού ήταν καταματωμένο, κατασακιμένο, σάν νά είνει γκρεμωτή δέπο ένα μόνο ίψος, μά ένα μπροστιόριστο προσίθημα, έναν κακό ποοασθημα τὸν ἔκανε νά πηδηση διπό τὸ δλογό του καὶ νά πλησάσῃ.

Καὶ τότε, μάτι κραυγή φρίκης καὶ τρόμου ξέφυγε από τὰ χεῖλα του:

—Ο Περύρδ!

Ναὶ, είχε άναγνωρίσει στὸ ππώμα τὸν κυριώτεσσο συνένοχο του, τὸν ἀνθρώπο τὸν δποιο χρηματοποιούσε γιά νά χτυπά δολοφονικά από πίσω

—Ο Περύρδ! Η ψυχρίσαν μὲ τὴν ίδια φρίκη καὶ οἱ φίλοι τοῦ πρίγκηπος, οἱ δποιοι είχαν ἀφίπτεσει κι' αὐτὸ καὶ κύταζε τὸ ππώμα, ἐνώ ένα σάυγκράτητο ρίγος διέτρεχε τὰ σώματά τους..

Ο Γκονζάγκας δὲν ήταν δικριθές ή Αύγη ή θάνατος μέσα στὸν πύργο, μά καταδύσαντας διάδικα δι' Καταγκαρντέρ μὲ τοὺς φίλους του βρισκόταν στὸ πλάι της...

Ωστόσο, ἔπειτε νά πατήῃ τὸ τελευταῖο τὸν δπού...

Γύρισε λοιπὸν πρὸς τοὺς συντρόφους του καὶ τοὺς είπε, προσπάντων νά φανή ήμεος καὶ γαλήνιος:

—Κύριοι, δι' Λαγκαστέρο, καθώς φαίνεται, είνε διάδικα ζωντανοῖς καὶ μάτι γέλασαν, βεδαίνοντάς μας δτι είγε σκοτωθῆ στὸ Πάνκοροπο. Ο Λαγκαρντέρ βούσκεται αὐτὴ τὴ σπινέλη μέσα σ' αὐτὸ τὸν πύργον. Πρέπει λοιπὸν νά ἐκδικηθῶμε τὸ θάνατο τοῦ πιστοῦ μας συντρόφου καὶ νά τοῦ πάρουμε πίσω τὴν Αύγη τη Νεθέρ... Πρέπει νά μπορέσουμε στὸν πύργο καὶ νά τὸν σκοτώσουμε δοισικά αὐτὴ τὴ φούδο... Βασίζομας στὴ γενναιότητά σας..

Κανένας δμως δὲν τοῦ δπάντησε...

Οι φίλοι του, μὲ τὸν Μοντωμπέο ἐπὶ κεφαλῆς, στεκόντουσαν μπροστά του διαλιπτοί.

—Τί; οδοιποίει δι' Γκονζάγκας. Δὲν ιοῦ δπαντάτε λοιπόν;...

Τότε δι' Μοντωμπέο, διψώνοντας τὸ κεφάλι του, τοῦ δπάντησε περήσσων:

—Ακούσας, ἐξάρδελφε μου.. Σὲ δικολουθήσαμε δις τώρα τυφλούμενοι από τὴν αγγλη σου... Μά τὸ αίμα ποὺ σκόρπισες γύρω σου,

μᾶς ἔκανε σιγά-σιγά ν' ἀνοίξουμε τὰ μάτια μας καὶ νά καταλάβουμε τὴν στιμία, μέσα στὴν δποία μᾶς παρέσυρες.. Είμαστε εύγενεῖς, είμαστε νέοι τρελλοί, τὸ παραδεχόμαστε, μά δὲν θέλουμε νά γίνουμε καὶ ἀτιμοί. Πρίγκηψ, από δδοι μας χωρίζουν... 'Εμεῖς πηγαίνουμε στὸ παραδοθοῦμε στὸ Λαγκαρντέρ καὶ βασιζόμαστε στὴν ἀναμφιθήπη μεγαλοψυχία του.. 'Εσεῖς κάμετε διτι θέλετε... Τίποτε δὲν μᾶς συνδέει στὸ μάτι μαζί σας..

Καὶ γυρίζοντας πρὸς τοὺς ἄλλους συντρόφους του, ἐπρόθεσε :

—Ἐτοι δὲν εἰνε, φίλοι μου!

—Μάλιστα! Μέ τὰ λόγια σου, Μοντωμπέο, διερμήνεσε τὴ γνώμη μας! τοῦ δπάντησαν συγχρόνως δι' Λασβαλάντ, δι' θαρροῦς τοῦ τὲ Μπάζ, δι' Νοσέ, κι' αὐτὸς ἀκόμα δ' Οριόλ..

Ο Γκονζάγκας ἔφερε τώρα απ' τὸ κακό του

—Πάντας; φώναξε. Τολμάτε... Αθλιοι..

Μά τὴν διαὶ στιγμή, μάτι φωνή από ψηλά τὸν διέκοψε:

—Εσύ είσαι άθλιος, Γκονζάγκα! Γκονζάγκα, δολοφόνε, στις-ιε καὶ διναδός...

Ο πρίγκηψ σκέψως τὸ κεφάλι καὶ κύταζε πρὸς τὸ μέρος ἀπ' τὸ δποίο ἀκούστηκε δι' τρομερή αὐτὴ φωνή.

—Έκει' ψηλά, στὴν είσοδο τοῦ πύργου, είχε παρουσιασθῆ δι' Λαγκαρντέρ, έχοντας στὸ πλάτον τοῦ μαρκήσιου τελέσθησαν στὸν Κοκαρντάς, τὸν Πασπουάλ καὶ τὸν Αντώνι Λαχό

Μόλις είκοσι μέτρα τοὺς χώριζαν από τὸν Γκονζάγκας, μά γιά νά τὸν φτάσουν, ἔπρεπε νά διασχίσουν ἔνα στενὸ μονοπάτι, ποὺ στριφογύριζε ἐπάνω στὸ λόφο καὶ ποὺ μὲ τὰ ζηγκ-ζηγκ του, είκοσιπλασίαζε τὴν ἀπόστασιν.

Ο Γκονζάγκας, βλέποντας πάντας επάνω πειά μόνος, πώς είχε ἀγκαλειθῆ διπὸ τοὺς συντρόφους του, κατάλαβε πώς ήταν χαμένος.

Χώρις νά χάσῃ στιγμή, καθάλλησε τὸ δλογό του καὶ φόνσε στὸ Καταγκαρντέρ:

—Δεν θ' ἀργήσουμε νά ξανασυναντηθοῦμε...

Κι' ἔπειτα δρύσιο νά καλπάζῃ στὸν τρελλός.. Σὲ μερικὲς στιγμές, είχε ἔξαφανιστῇ στὸν κάπτο

Ο Λαγκαρντέρ κι' οι συντρόφοι του οδύτε σκέψηκαν νά τὸν καταδίωκουν. Κατέβηκαν μόνο τὸ μονοπάτι καὶ σὲ λίγο βροκούσουσα μπροστά στὸ Μοντωμπέο καὶ τοὺς συντρόφους του.

—Κύριοι, τοὺς είπε τότε διπότης μὲ φωνὴ σαθαρή κι' εὐγενική, δικούσαμε τὰ λόγια ποὺ είπατε πρὸ δλίγου στὸν Ιππότη. Μιά μετάνοια, είνε πάντα μετάνοια, έστω καὶ διν ἔρχεται δργα. Δὲν θέλω περισσότερες ἔξηγησεις. Βασιστήστε σὲ μένα κι' έχετε τὸ λόγο μου δτι θά μεσολαβήσω στὸν δηντιστήλεια γιά νά σας συγχωρήσω. Ετέ πειστούμε μαζὸ στὴ Γαλλία, θά ξεκινήσουμε τὸ μεστόμερο. Επὶ τοῦ παρόντος, έλατε πάντα πόργο νά ξεκουρασθεῖτε. Σάς δεωράδη στὸ έξης δις φίλους μου.

—Σᾶς εύγαριστούμε, ιππότα, διν καὶ δεν είμαστε δξιοι τῆς κεγάλης αὐτῆς τηις! δπάντησε δ Μοντωμπέο, ούκιντας τὸ κεφάλι του. Ελπίζουμε διμως δτι στὸ μέλλον θά δειχθοῦμε & έξιοι της..

Τὴν όλη μέρα τὸ πρῶ με τὴν πολυάριθμη πειά δικολούθια έφταναν στὸ Μπούργκος, όπου τοὺς περίμεναν ή πριγκίπης πισσασαν ντε Νεθέρ κι' δ Ναθάτη. Μεταξὺ τῶν δλλων, τοὺς είχε δικολουθήσει κι' ή Μαρκίτα, τὴν διποία μὲ κανένα τρόπο δεν θέλησε ν' ἀπογνωριστῇ τόσο συντομαὶ ή Αύγη. Η κόρη τοῦ Νεθέρ είχε πεισει τὸ πατέρο τῆς νέας νά τὴν ἀφήσει μαζὸ της νά πάντα στὸ Παρίσι καὶ τοῦ είχε διπό λίγες μέρες γιά νά τιμήσῃ τὸν γάμους της μὲ τὸ Λαγκαρντέρ, καθώς καὶ τῆς τόνιας Κρούζ μὲ τὸ μαρκήσιο τε Σαθερνύ.

Τὸ πρῶτο πρόσωπο ποὺ συνάντησαν στὸ Μπούργκος, ήταν ή ώραια ξενοδόχισσα, ή Ζασέντα Λαχό, στὸ ξενοδοχεῖο τῆς δποίας είχαν καταδύσει ή πριγκίπισσα καὶ δ Ναθάτη. Ή χαρά τῆς γυναικας ήταν διπειργραπτη, δτα τοὺς είδε δλους μαζὸ ένωμένους κι' εύτυχισμένους. Τοὺς είπε δτι ή πριγκίπισσα κοιμάσει δικόμα, γιατὶ περνοῦσε τὶς νύχτες τῆς προσευχούμενη γιά τοὺς δημαπέμπους της μὲ τὸ Λαγκαρντέρ, καθώς καὶ τῆς τόνιας Κρούζ μὲ τὸ μαρκήσιο τε Σαθερνύ.

(Ακολουθεῖ)

— Πολυαγωγήσαντες μου 'Ερρικα I...